

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

Trg sv. Petra
Srijeda, 17. svibnja 2023.

[Multimedia]

Strast za evangelizacijom: vjernikov apostolski žar. 13. Svjedoci: sveti Franjo Ksaverski

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljajući naš hod s nekim od uzornih primjera apostolskog žara... podsjećam da govorimo o evangelizaciji, o apostolskom žaru, o pronošenju imena Isusova. Kroz povijest je bilo mnogo muškaraca i žena koji su to činili na uzoran način. Danas, primjerice, govorimo o svetom Franji Ksaverskom: neki ga smatraju najvećim misionarom modernog doba. Ali ne može se reći tko je najveći, a tko najmanji, jer je mnogo skrivenih misionara, koji i danas čine mnogo više od svetog Franje Ksaverskog. On je također zaštitnik katoličkih misija kao i sveta Terezija od Djeteta Isusa. Misionar je velik kad odlazi negdje. A mnogo je, jako mnogo, svećenika, laika, redovnica koji idu u misije, također iz Italije i mnogi od vas. Vidim to, na primjer, kad mi predstavljaju povijest nekog svećenika kao kandidata za biskupstvo: proveo je deset godina u misiji na nekom mjestu... to je nešto veliko: otići iz domovine i naviještati evanđelje. To je apostolski žar. I to mi moramo jako njegovati. Gledajući likove tih muškaraca, tih žena, učimo.

Franjo Ksaverski je rođen u plemićkoj ali osiromašenoj obitelji iz Navarre, na sjeveru Španjolske, god. 1506. Odlazi studirati u Pariz – on je svjetovan, inteligentan, sjajan mladić. Ondje susreće Ignaciju Loyolskog. Ovaj mu daje da obavi duhovne vježbe i Franjin se život mijenja. Napušta

svjetovnu karijeru kako bi postao misionar. Postaje isusovac, polaže zavjete. Kasnije postaje svećenik i odlazi evangelizirati. Šalju ga na istok. Misionari, koje se tada slalo na Istok, putovali su u tada nepoznat svijet. I on ide jer je bio ispunjen apostolskim žarom.

Kreće tako na put prva od brojnih četa oduševljenih misionara modernih vremena, spremnih podnositi goleme napore i opasnosti, poći u krajeve i susretati narode potpuno nepoznatih kultura i jezika. Nosila ih je samo vrlo snažna želja da omoguće drugima upoznati Isusa Krista i njegovo evanđelje.

U nešto više od jedanaest godina učinio je izvanredne stvari. Bio je misionar više-manje jedanaest godina. Putovanja brodom u to su doba bila vrlo mukotrpa i opasna. Mnogi su umirali na putu uslijed brodoloma ili zbog bolesti. I danas nažalost ljudi umiru jer ih mi ostavljamo da umru na Sredozemnom moru... Franjo Ksaverski je proveo na brodu više od tri i pol godine, čak trećinu vremena provedenog u misijama. Na brodovima je proveo više od tri i pol godine, kako bi otišao u Indiju, a zatim iz Indije u Japan.

Stigavši u Gou, u Indiji, glavni grad portugalskog Istoka, kulturno i trgovačko središte, Franjo Ksaverski ondje postavlja svoju bazu, ali nije na tome stao. Odlazi evangelizirati siromašne ribare južne obale Indije, podučava djecu katekizmu i molitvama, krsti ljude i njeguje bolesne. Kasnije, tijekom jedne noćne molitve na grobu apostola svetog Bartolomeja, osjetio je da mora ići dalje od Indije. Započeto djelo ostavlja u dobrim rukama i hrabro isplovjava prema Molučkim otocima, najudaljenijim otocima indonezijskog arhipelaga. Za te ljude nisu postojali horizonti, išli su sve dalje... Kako su samo bili hrabri ti sveti misionari! I ovi današnji, iako ne putuju brodom po tri mjeseca, putuju zrakoplovom 24 sata a onda sve isto. Da bi došli do svog odredišta moraju prijeći mnogo kilometara, probijati se kroz nepregledna šumska prostranstva. Franjo na Molučkim otocima katekizam pretače u stihove na mjesnom jeziku i uči pjevati katekizam, zato što se pjevanjem bolje nauči. Koji su ga osjećaji prožimali vidimo iz njegovih pisama. On piše: „Opasnosti i patnje, prihvaćeni dragovoljno i isključivo iz ljubavi i služenja Bogu našem Gospodinu, bogata su riznica velikih duhovnih utjeha. Ovdje bi se u nekoliko godina mogao izgubiti vid zbog previše suza radosnica!“ (20. siječnja 1548.). Plakao je od sreće gledajući Gospodinovo djelo.

Jednoga dana, u Indiji, susreće nekog Japanca, koji mu priča o svojoj dalekoj zemlji u koju još nijedan europski misionar nije bio nogom zakoračio. Franjo Ksaverski je imao apostolski nemir, nemir koji ga je tjerao da ide sve dalje i dalje te odlučuje krenuti što je prije moguće i tamo stiže nakon pustolovnog putovanja džunkom nekog Kineza. Tri godine u Japanu bile su vrlo mukotrpne, zbog klime, otporâ i nepoznavanja jezika, ali i ovdje će posijano sjeme dati velike plodove.

Franjo Ksaverski, veliki sanjar, u Japanu shvaća da je odlučujuća zemlja za misiju u Aziji jedna druga država: Kina. Svojom kulturom, svojom poviješću, svojom veličinom vršila je *de facto* prevlast nad tim dijelom svijeta. I dan-danas je Kina upravo kulturni pol, s velikom poviješću, s prelijepom poviješću. Zato se vraća u Gou i nedugo zatim ponovno se ukrcava na brod u nadi da

će moći ući u Kinu. Ali plan mu propada: umire na vratima Kine, na jednom otoku, malom otoku Sancianu, nadomak kineske obale uzalud čekajući da isplovi za kopno blizu Cantona. Umire 3. prosinca 1552., u potpunoj napuštenosti. Uz njega je bio samo neki Kinez da ga čuva. Tako završava zemaljsko putovanje Franje Ksaverskog. Je li bio star, koliko je godina imao? Možda osamdeset? Ne... Imao je samo 46 godina, život je utrošio u misije. Krenuo je iz kulturne Španjolske i dolazi u najučćeniju zemlju svijeta u tom trenutku, Kinu, i umire pred velikom Kinom, u pratnji nekog Kineza. Tako simbolično!

Njegov vrlo intenzivan rad uvijek je bio združen s molitvom, s mističnim i kontemplativnim sjedinjenjem s Bogom. Nikada nije napuštao molitvu, jer je znao da je u njoj snaga. Gdje god se nalazio jako se brinuo za bolesne, siromašne i djecu. Nije bio misionar „aristokrat“: uvijek je bio s onima koji su bili u potrebi, s djecom koja su trebala obrazovanje, katehezu, sa siromašnima, bolesnima. Odlazio je upravo na granice egzistencije i tu je rasla njegova veličina. Kristova je ljubav bila snaga koja ga je tjerala sve do najdaljih krajeva, uz stalne nevolje i opasnosti, nadvladavajući neuspjehe, razočaranja i obeshrabrenja, dajući mu, štoviše, utjehu i radost u nasljedovanju Krista i služenju njemu sve do kraja.

Sveti Franjo Ksaverski koji je učinio tako velika i brojna djela, u siromaštvu i s puno hrabrosti neka i nama dà bar malo toga žara kako bismo živjeli i navješćivali Evanđelje. Brojnim mladima koji su u današnjem vremenu puni nemira i ne znaju što s tim nemirom učiniti poručujem: uprite svoj pogled u Franju Ksaverskog, pogledajte horizont svijeta, pogledajte narode koji su u velikoj potrebi, pogledajte tolike koji trpe, koji imaju potrebu upoznati Isusa. I krenite, budite hrabri! I danas ima hrabrih mladih ljudi. Tu mislim na brojne misionare u Papui Novoj Gvineji, mislim na moje mlade prijatelje koji su tamo u biskupiji Vanimu i sve one koji su otišli evangelizirati stopama Franje Ksaverskog. Neka nam Gospodin svima udijeli radost evangeliziranja, radost pronosenja te tako lijepe poruke koja donosi radost nama, i ne samo nama već svima.

U sklopu pozdrava na talijanskom jeziku

[...] Svi se molimo Gospodinu za ljubljenu Ukrajinu: tamo ljudi mnogo trpe, jako mnogo. Molimo za ranjene, za djecu, za one koji su umrli, molimo da se vrati mir.